

लवणः, त्रि, (लवणेन संसृष्टः । लवण + टक् ।
“लवणान् लुक् ।” ४ । ४ । २४ । इति ठको
लुक् । यद्वा, लवणो रसोऽस्यस्मिन्निति । अर्थ
आदात् ।) लवणरसयुक्तः । इति मेदिनी ।
खे. ७५ । (यथा, सुसृष्टे । १ । २१ ।
“मधुरस्त्वविदग्धः स्याद्विदग्धो लवणः स्मृतः ।”)

लावण्ययुक्तश्च ॥

लवणकिंशुका, स्त्री, महाज्योतिष्मती । इति
राजनिर्घण्टः ॥

लवणचारः, पुं, (लवणस्य चारः ।) लोणारचारः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

लवणखानिः, स्त्री, (लवणस्य खानिः खनिः ।)
शाल्भरिलवणोत्पत्तिस्थानम् । तत्पर्यायः ।
रमा २ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ७ । लवणा-
करमानश्च ॥

लवणलृणं, स्त्री, (लवणरसविशिष्टं लृणम् ।) लृण-
विशेषः । तत्पर्यायः । लोमलृणम् २ लृणानाम् ३
पटुलृणकम् ४ अलृणकम् ५ । अस्य गुणाः ।
सञ्चौरत्वम् । अम्लत्वम् । कषायत्वम् । अस्तम्ब-
त्वम् । अन्वहृदिकरत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
लवणचयं, स्त्री, (लवणानां जयम् ।) सैन्धवं विडं
रुचकञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

लवणधेनुः, स्त्री, (लवणनिर्मिता धेनुः ।) दानार्थ-
लवणादिनिर्मितधेनुः । तद्विवरणं यथा,—
होत्रोवाच ।

“लवणधेनुं वक्ष्यामि तां निबोध महीपते ।
अनुस्मि महीपते लवणजिनकुशोत्तरे ॥
धेनुं लवणमयीं कृत्वा षोडशप्रस्थसंयुताम् ।
वत्सं चतुर्भो राजेन्द्र इक्षुपादांश्च कारयेत् ॥
नीवणमुत्तमं च खरा रौप्यमयाक्षया ।
सुखं गुडमयं तस्या दन्ताः फलमया वृषः ॥
निङ्गां शर्करया राजन् षावं गन्धमयन्तपा ।
नेत्रं रत्नमये कुम्यात् कर्णौ पत्रमयौ तथा ॥
श्रीखण्डं शङ्खकोटौ च नवनीतमयाः स्रगाः ।
स्रत्रपुष्पां ताम्रपत्रां दमरोमुष्णौ पयस्विनौम् ॥
कास्योपदोहां राजेन्द्र चण्डाभरणभूषिताम् ।
सुगन्धपुष्पपत्रेषु पूजयित्वा विधानतः ।
आच्छाद्य वस्त्रयुगेन ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
ग्रहणे वाच सक्तान्ती यतीपाति तथायनं ।
नक्षत्रयष्टपौडसु सर्वकालं प्रदापयेत् ॥
दित्राय साधुवृत्ताय कुलीनाय च धीमते ।
वेदवेदाङ्गविदुषे श्रोत्रियायाहितमये ॥
इष्टधाय प्रदातया तथा मत्सरिणे वृषः ॥
अन्नचमेव मन्त्रान् पुच्छेदशोषारिणतः ॥
द्वन्द्वकोपानहौ देवी सुदिकायार्थपचके ।
आच्छाद्य वस्त्रयुगेन दक्षिणां कनकं ददेत् ॥
पूज्यं त्रेण विधानेन स्वशक्त्या कनकेन तु ।
हमां यद्वाह भो विप्र रुद्ररूपे नमोऽस्तु ते ॥
रसज्ञा सर्वभूतानां सर्वदेवनमस्कृता ।
काम कामदग्धे कामा चारधेनो नमोऽस्तु ते ॥
रक्षा धेनुं लवणेन यद्वाहयेव तिष्ठति ।
खयं त्रिरात्रं विप्रैश्च तथैव लवणाग्निना ॥

सहस्रेण शतेनाथ स्वशक्त्या कनकेन तु ।
दत्त्वा मां स्वर्गमाप्नोति यत्र देवो वृषध्वजः ॥
य इदं श्रद्धया दत्त्वा आवयेदापि मानवः ।
सुख्यते सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकञ्च गच्छति ॥”
इत्यादि वाराहपुराणे श्वेतोपाख्याने लवणधेनु-
माहात्म्यम् ॥

लवणमदः, पुं, (लवणस्य मदः ।) लोणारचारः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

लवणा, स्त्री, (लुनाति या । लू + लुः । टाप् ।)
नदीभेदः । दौमिः । इति मेदिनीशब्दरत्ना-
वल्लौ ॥ महाज्योतिष्मती । इति राजनिर्घण्टः ॥

लवणाचलः, पुं, (लवणनिर्मितः अचलः ।) दानार्थ-
लवणादिनिर्मितपर्वतः । यथा,—

“अथातः संप्रवक्ष्यामि लवणाचलसुत्तमम् ।
यन्महाता नरो लोकं प्राप्नोति शिवसंयुतम् ॥
उत्तमः षोडशश्लोकः कर्णयो लवणाचलः ।
मध्यमः स्यात्तद्वर्द्धनं चतुर्भिरधमः स्मृतः ॥
वित्तहीनो यथाशक्त्या श्रोत्र्यादूह्युत्तु कारयेत् ।
चतुर्धाशेन विष्कम्भान् पर्वतान् कारयेत् पृथक् ॥
विधानं पूर्ववत् कुम्यात् ब्रह्मादीनाञ्च सर्वदा ।
तद्वर्द्धनं सर्वान् लोकपालान्निवेदयेत् ॥
सरांसि कामदेवार्दोस्तद्विधा च निवेदयेत् ।
कुम्यान्नागरमन्त्राणि दानमत्र निबोधत ॥
धौभाग्यरससम्भूतो यतोऽयं लवणो रसः ।
तदात्मकत्वेन च मां पाहि पापाग्रमोत्तम ॥
यस्मादन्नरसाः सर्वे नीलकटा लवणं विना ।
प्रियञ्च शिवयोर्निर्वाणं तस्मात् शान्तिप्रदो भव ॥
विष्णुदेवसमुद्भूतं यस्मादारोग्यवर्द्धनम् ।
तस्मात् पर्वतरूपेण पाहि संसारसागरात् ॥
अनेन विधिना यस्तु दद्यात्तलवणपर्वतम् ।
उमालोके वसेत् कल्पं ततो याति परां गतिम् ॥”

इति मात्स्ये ७७ अध्यायः ॥

लवणाभिर्ण, स्त्री, (लवणाभौ लवणसमुद्रे जायते
इति । जन् + ङः ।) सासुललवणम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

लवणारजं, स्त्री, लोणारचारः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

लवणोत्तमं, स्त्री, (लवणेषु उत्तमम् ।) सैन्धवम् ।
इति रत्नमाला ॥

लवणोत्थं, स्त्री, (लवणादुत्पत्तिरिति । उत् + स्था +
कः ।) लोणारचारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

लवणोदः, पुं, (लवणं उदकं यस्य । उत्तरपदस्य
चैतदुदकस्योदादेशः ।) लवणसमुद्रः । इत्य-
मरः ॥

लवणं, स्त्री, (लू + भावे लुट् ।) हेदनम् । इत्य-
मरः ॥

लवनी, स्त्री, फलवृक्षविशेषः । लोना इति भाषा ।
तत्पर्यायः । यीक्षणा २ अग्रिमा ३ । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

लवली, स्त्री, (लवं लेशं लातीति । ला + कः ।
गौरादित्वात् ङीष् ।) फलवृक्षविशेषः ।
नीयाङि इति भाषा । तत्पर्यायः । सुगन्ध-

मूला २ शब्दः ३ कोमलवल्कला ४ । इति
राजनिर्घण्टः ॥ तस्य फलगुणाः । हृद्यत्वम् ।
सुगन्धित्वम् । कफवातनाशित्वञ्च । इति राज-
वज्रभः ॥

“लवलीफलमसाश्रोवातपित्तहरं लघु ॥”

इति कैचित् ॥

(यथा, राजेन्द्रकर्णपूरे । ४७ ।

“कृत्वा वेलापुलिनलवलीपल्लवग्रासगोष्ठौ

दिङ्मातङ्गाः सममघ चरित्राधपाथः

पिबन्ति ॥”)

लवाकः, पुं, (लवार्थं हेदनार्थं अकतीति । अक +
अच् ।) हेदनद्रव्यम् । इत्युणादिकोषः ॥

लवाणकः, पुं, (लूयतेऽनेनेति । लू + “आणको
लूधूश्चिन्धिधाण्यः ।” उणा० ३ । २३ । इति
आणकः ।) दावादिः । इत्युणादिकोषः ॥

लविः, त्रि, (लूयतेऽनेनेति । लू + “अच इः ।”
उणा० ४ । १३८ । इति इः ।) छिद्रः ।
इत्युणादिकोषः ॥

लविर्ण, स्त्री, (लूयतेऽनेनेति । लू + “अर्णिलूधू-
स्खनसहचर इवः ।” ३ । २ । १८४ । इति
इवः ।) दावम् । इत्यमरः ॥

लघ, क शिष्ययोगे । इति कविकल्पद्रुमः । (पुरा-
पर-अक-सेट् ।) क, लाप्रयति कुशलो
वृत्ते शिष्यं युज्यतेत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

लशुनं, स्त्री, (अश्रयते भुज्यते इति । अश् +
“अश्रलेष् च ।” उणा० ३ । ५७ इति उनच् ।
लशदेशश्च धातोः ।) रसुनः । तत्पर्यायः ।

महौषधम् २ यक्ष्मनः ३ अरिष्टः ४ महा-
कन्दः ५ रसोनकः ६ । इत्यमरः ॥ रसोनः ७
क्षेच्छकन्दः ८ भूतघ्नः ९ उष्यगन्धः १० । अस्य
गुणाः । अन्तरसेन जनत्वम् । गुरुत्वम् ।
उष्णत्वम् । कफवातनाशित्वम् । अशुचित्वम् ।
क्रिमिहृदोग्रोषणत्वम् । रसायनत्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ अपि च ।

“लशुनस्तु रसोनः स्यादुष्यगन्धो महौषधम् ।

अरिष्टो क्षेच्छकन्दश्च यवनेष्टो रसोनकः ॥

यदास्तं घेनेत्यो जहार सुरसत्तमात् ।

तदा ततोऽपनडिङ्गः सुरघोनीऽपतङ्गुवि ॥

पञ्चभिश्च रघैर्युक्तो रसेनास्तेन वर्जितः ।

तस्मादयोगेन द्युक्तो द्रव्याणां गुणवेदिभिः ॥

कटुकश्चापि मृण्मेषु तिक्तः पञ्चैव संस्थितः ।

नात्र कषाय उद्दिष्टो नालाये लवणः स्मृतः ॥

बीजे तु मधुरः प्रोक्तो रसच्छदगुणवेदिभिः ।

रसोऽथो दृढहो वृथो स्निग्धोऽप्यः पाचनः

सरः ॥

रसे पाके च कटुकस्त्रीक्ष्णो मधुरको मतः ।

भगवत्पानलत्तु कश्चो गुरुः पित्तासहृदिदः ।

वलवर्ककरो मेधाहितो नेत्रो रसायनः ॥

हृदोगोर्जन्ध्वरकुचिर्मूलं

विषम्वग्ल्मावृत्तिकासशोफान् ।

दुर्गामकुशानलसादनलु-

समीरणश्चासक्तफाञ्च हन्ति ॥